

mere som det langt fra er noget, der er ubekendt i alt Fald blandt Handelsstanden, at netop hvad der kommer frem af simple Varer, er hjemmeablet Frø, som ofte fremkommer i meget blandet Tilstand, det tør jeg vistnok udtale her, da Folk herhjemme ikke endnu ere saaledes inde i Frøavl, at de forebygge saadant. Endelig nævner Lovforslaget kun Handel, men ikke den Fordeling, som finder Sted gennem Forbrugs- og Indkøbsforeninger. Disse stilles altsaa ganste anderledes end den legale Handel, og efter mit Syn vil Loven slet ikke ske Fyldest i den Retning at værne Forbrugernes Interesse, hvis den ikke ogsaa kommer til at omfatte alle Omraader.

§ 5, som omfatter Prøveudtagning, skal jeg ikke komme særlig ind paa, men jeg maa dog udtale, at det er noget betænkeligt for Sælgere, at Prøven skal udtages paa Ankomststationen, thi Lovforslaget siger nok, paa hvad Maade den skal udtages, men ikke af hvem den skal udtages, og udtages den ikke af en kyndig Mænd, kan der ske mange Vilkaarligheder. Lovforslaget siger vel ogsaa, at den skal udtages i Overværelse af to uvillige Mænd som Vidner, men efter Lovforslaget kan man tage hvilke som helst Mænd ind fra Gaden som Vidner; Folk, som ikke have det fjerneste Begreb om, hvorledes en Prøve skal udtages og sammenblandes for at give en nøjagtig Gennemsnitsprøve, og dette er særlig farligt ved en Artikel som Klid og Frø, hvor Prøveudtagning kan ske paa højest vilkaarlig Maade. Jeg ser altsaa, at der er en meget daarlig Betrøvelse for Sælgeren ved de Bestemmelser, som ere fastsatte i Lovforslaget, og selv om der antydes, at der af Landbrugsministeren skal fastsættes nærmere Regler om Maaden, hvorpaa Prøverne skulle udtages, saa vil jeg dog anse det for nødvendigt, at disse suppleres ved, at Prøveudtagningen finder Sted ved kyndige og autoriserede Mænd. Dertil vilde jeg antage, at de offentlige Bejere, Maalere og Bragere, der ere ansatte i Købstæderne og paa enhver Jærnbanestation, kunde egne sig, efter at de vare blevne forsynede med tilhørende Instruktør og selvstændig med, at de fik en mindre, passende Betaling.

Jeg skal derefter omtale § 6, sidste Stykke, som forekommer mig at være noget af det farligste ved hele Loven. Det hedder nemlig her: „Fremgaar det af en af Frøkontrollen eller Laboratoriet foretagne Undersøgelse, at en Forsalfkning af Varen har fundet Sted, skal Indberetning herom ske til Landbrugsministeren, for at han kan træffe Foranstaltning til Sagens Forsøgning af det offentlige.“ Det er noget, som jeg anser

særlig farligt for Handelsstanden, og navnlig for Markfrøhandelen, og jeg skal nærmere begrunde hvorfor, dog vil jeg forudstille den Bemærkning, at man maa anerkende den Dygtighed og Samvittighedsfuldhed, hvormed Frøkontrollen arbejder. Oprindelig var Markfrøkontrollen en privat Anstalt, siden er den bleven en Statsanstalt, og den arbejder, som sagt, vistnok i enhver Henseende udmærket godt. Jeg vil imidlertid anse det som højest farligt, at en eneste Frøkontrol skal være i Stand til at træffe en Afgørelse, hvorefter man kan sættes under kriminel Tiltale; selv om ogsaa en saadan Tiltale falder saadan ud, at vedkommende undgaar Strafsansvar, saa kastes der meget let en Plet paa den Mænd, som har været sigtet i saa Henseende. Naar jeg udtalte, at det har sine store Betænkkeligheder at lægge Afgørelsen over i en Haand, som jeg ikke finder egnet til det, navnlig naar den staar alene, saa er det, fordi jeg har en temmelig stor Mængde Beviser for, at der sker Underjøgelse, der ikke stemme ganste med det virkelige Forhold, i alt Fald kan der finde Afgørelser og Undersøgelser Sted paa forskellige Stationer, som ere meget afvigende fra hinanden. Da en lignende Lov som denne blev indbragt i Tyskland — hvor den endnu ligger begravet uden at være kommen frem, — blev der foretaget Undersøgelser for at se, hvilke Resultater man vilde komme til. Undersøgelserne skete paa den Maade, at der af Notarius publicus eller af vidnefaste Mænd blev udtaget Prøver, som sendtes til forskellige anerkendte Undersøgestationer, hvoraf blandt andet de to vare Universitetsstationer og de to andre meget anerkendte. Ved at sende en og samme Prøve til de forskellige Stationer, opnaaede man meget forbausende Resultater. Det viste sig saaledes med Hensyn til Græsfrø — med Hensyn til Kløverfrø skal jeg bemærke, at det ikke frembyder den Vanskelighed for Kontrolstationen at foretage Undersøgelsen som med Hensyn til Græsarterne — at der af samme Prøve er fremkommet et Sted en Kenhed af 76 og et andet Sted af 97 pCt., og med Hensyn til Spireevnen et Sted af 56 pCt., et andet Sted af 80 pCt. Endelig er der Tilfælde, hvor samme Prøve har vist en Kenhed et Sted af 24 og et andet Sted af 70 pCt. Jeg skal yderligere bemærke, at der for en Maanedstid siden ved Notarius publicus her paa Pladsen blev udtaget Prøver, der bleve sendte til den danske Frøkontrol og til 4 tyske Hovedstationer, to Universitetsstationer, nemlig Kiel og Rostock, og to andre Stationer, Charand og Zürich, hvilken sidste jo er den internationale Station for hele Verden, og selv fra saadanne Sta-